

Fyrr ósmædni og oyðsl - nú sparsemi

EITTHVÖRT stýri byggir á herðarnar á tí undanfarna. Tað verið seg einhvør nevnd ella ráð, landsstýri ella kommunu. Tess betur ið stýrt hevur verið, tess betur er at taka við eftir teimum, sum undan hava rátt. Er illa stýrt rakar tað eftir-komararnar.

HETTA hevur eisini tann býráðsmeiriluti, sum tók við eftir seinasta býráðsval í Klaksvík - landsins næst størstu kommunu - sannað í ólukkumát. Tað tykist, sum stavnhalðið hjá undanfarna fólkaflaksstýri í Klaksvík, við Jógvani við Keldu á odda, hevur verið ósmædni og oyðsl við almennum pengum. Einkin mark hevur verið fyri hvussu nógv skuldi brúkast og til hvat.

OG NÚ situr tí Óli Heinesen, býráðsformaður, saman við býráðsmeiriluta sínum, við skegginum í postkassanum. Aðalmunurin á núverandi býráðsmeiriluta og á hinum undanfarna er kortini hann, at

hesin roynir at koma kommununi burtur úr teirri vanlagnu, undanfarna samgonga setti býin í. Eitt tað síðsta undanfarni býráðsformaðurin gjørdi var at lata prenta 20.000 pjesur við sær sjálvum sum galliðs-figuri. Hetta gjørdi hann hóast hann tá hevði gjørt av als ikki at stilla upp aftur. Eitt tekin um ósmædni og oyðsl.

SAMLAÐA skuldin hjá Klaksvíkar Kommunu var meira enn 200 miljónir við seinastu ársbýrjan. Hetta er næstan triggjar ferðir so nógv sum tað kommunan árliga fær inn í skatti. Tí má sterkur lútur til at fáa kommununa upp á rættkjøl aftur, og tí hevur kommunan nú samtykt at taka við einum tilboði frá Føroya Banka um at bankin tekur samráðingar upp við allar kreditorar hjá kommununi við tí fyrri eygað, at fáa umlagt afturgjaldingina av samlaðu skuldini.

MEN HETTA kann fólkaflaksandstöðan ikki góðtaka, og serliga ikki ein teirra, Jákup Mikelsen. Men teir um tað. Eins væl og fólkaflokkurin fyri tveimum árum síðani var ríkin av rókini í Klaksvík mugu hesir somu fólkafloksmenn nú duga at skilja, at vóru teir ikki sjálvir

Klaksvík ein býur í menning

Hóast Klaksvíkingar ikki kunnu reypa av elligomlum søgusíð, eins og grúkkar og aðrar tjóðir, kunnu vit í dag fegnast um ein vælutbygðan bý við ongum arbeiðsloysi, ein bý í størri menning.

Aftaná aldarskið kom Klaksvikin veruliga við í framburðin, sum havfiskiskapurin hevði við sær, tá slupparar vórðu keyptar av dugligum skiparum og reidarum, og fyrimyndarliga og raska sjófolk okkara fekk betri umstøður at virka undir.

Við bestu havnamøguleikum, vakur, umgyrdur og vælvarður av fjøllum í triggjar ætt, hevði býurin bestu umstøður at fara til verka, tá fluttu dugnalig fólk higar í hópatali. Hesir fólk ikki sjóarfallið av sær.

Í 1910 vórð Klaksvikin góðkend til vetrarlegu hjá skipum.

Eftir hetta skumði, Klaksvikin av fyrirtakssemi, og hóast hóttafall um allan heimin í 30unum, bygdu djárvir og framtakshugaðir menn el-verk, sum vórð klárt at taka í nýtslu í 1931, og fóru undir stóra havnaúthygging, ið vórð liðug í 1937.

Menn siga, at við hesum utbyggingum for Klaksvikin inn í stríðsárin betur fyriskipað, enn væleydnað álop á Dunqirk.

Eftir 10 árum tvífaldaðist Klaksvikin í fólka-tali.

Tá fremmandamaðurin vitjar her, tekur hann til tað virksema, ið er, og kann leggja afturat, at higan verður útflutt 20% av føroyska utflutninginum.

Klaksvikin byggir í dag út til komandi ættarlið, bæði vinnuliga, innan tænastuvirksema, mentanarliga og á annan hátt, so at unga og avnarika fólk okkara við hollari útbúgving á øllum økjum kann stóðast her, og framhaldandi hevur als til býin.

Jógvani við Keldu, býráðsformaður

fórir fyri at stýra kommununi fíggarliga mugu aðrir gera tað.

MEN SKAÐIN kundi verið upp aftur størri. Hvussu leikaðu fólkafloksmenn ikki í um glashús og undirsjóvartunnel um Leirvíksfjørð í kappbjóðing við floksfelagar sínar í øðrum kommunum um fleiri flogvøllir og tunnlar? Men tá segði

táverandi landsstýrið nei. Og hvat søgdu fólkafloksmenn tá? Jú javnaðarlandsstýrið forfylgdi fólkaflakskommunum.

ERU kommunurnar illa fyri í dag, hvussu høvdu tær so verið fyri um øll fólkaflaksfantasiprosjektini vórðu samtykt?

tór.-

sosigaley

Álit og álit

„Det socialdemokratiske partiorgan må kunne indse det indlysende i udtalelserne fra Sambandspartiets formand, da han fremhævede som en betingelse for partiets deltagelse i et landsstyresarbejde, at der hovedsagelig skal praktiseres borgerlig sambandspolitik“, skriver Dimmalætting i oddagrein týsdagin.

Tað er nú ein mánaði síðani lógtingsval vórð hildið og enn hóma vit einki nýtt landsstýri. Ein høvudsorsøkin til hetta er fólkaflaksvalið, sum kom rættiliga óvart á okkum øll. Ein onnur orsøk er tann, at flokkarnir eru

ikkisamdir um ymsk mál. Tað hevur so heldur ikki gjørt samráðingarnar lættari, at ávíkavist Dagblaðið og Dimmalætting royndu at seta kilar í eina samgongu við javnaðarflokkin. Tað er skilligt, at hesi bløðini ynskja ikki, at javnaðarflokkurin skal koma út í Tinganes.

Tað er tó ikki í tráð við valúrslitið tann 17. november ella við úttalislíni frá politikarunum fyri valið, um at nú mátti landið fáa eitt arbeiðsført landsstýri - og at javnaðarflokkurin aftur mátti taka abyrgdina av sínum politiki seinastu mongu árin.

Føroya fólk hevur brúk fyri einum landsstýri og tað skjótt eisini - einum landsstýri, sum kann reka politikk í fyra ár - uttan

klandur og stríð innanhýsis. Hetta áttu royndirnar frá undanfarna samgongunum at havt lært okkum. Tað ber ongan veg, halda vit fram at bera aggt til hvønn annan og bara eru nadvaskoðandi.

Hetta fórir ikki til úrslit, og tað eru nettupp úrslit, vit hava brúk fyri. Men fyri at rokka úrslitum mugu vit hava álit á hvørjum øðrum. Tað er nettupp manglandi álit, sum hevur eyðkent tað politiska arbeiðið í Føroyum nú í nógv ár.

Tá Dimmalætting í oddagrein grevur upp aftur sera óhepnu úttalisi hjá sambandsformanninum í UF herfyri, um at treytin hjá sambandinum at fara í Tinganes er at tað burturav skal rekast borgarligur sambandspolitikk-

ur í eini samgongu við javnaðarflokkin, so kann hetta bert skiljast sum, at Dimmalætting ikki ynskir eina slíka samgongu. Tí sjálvandi verða flokkar í samgongu noyddir til at avvega ynski og krøv, hetta er sjálv grundtreitin fyri yvirhøvdur at kunna fáa eina samgongu at virka. Vit hava víst á tað óhepna í hesum úttalisi formansins, men eisini sagt, at sum byggjur formaður hevur eisini han loyvi til at gera mistøk. Men tá blað sambandsflokksins nú tekur hesi úttalisi fram aftur, so má tað millum sambandsflokksmenn kennast sum at koyra salt í sárið. Tað ber í hvussu so er ikki á nakra positiva og álitisvekjandi samráðingarleið - um so er, at tað er ynskiligt at

fáa eitt samarbeiði við javnaðarflokkin.

At so sama Dimma í redaktionelli grein á forsiðuni heldur fram somu linju við at endurgeva frá teimum annars internu samráðingunum millum flokkarnar og vákar sær við treytum sambandsflokksins móttvegis javnaðarflokkinum, tykist eisini at bera á tað borðið, at tað eru kreftir í sambandsflokkinum, sum heldur siggja javnaðarflokkin har piparið grør. Lita vit nú í málagnnið hjá fólkaflakkinum mánadagin, so siggja vit somu linju har. Har eru sterkar kreftir, sum bara vilja seta treytir og einki geva - fyri harvið at kunna forða eini samgongu við javnaðarflokkin.

Eingin ivi er um, at tað finnst kreftir í báðum flokkum, sum fegnast vilja fara í samgongu við javnaðarflokkin og arbeiða undir fortreytnum - álit og úrslit - men spurning-

urin er so bara, hvørjar kreftir í umrøddu flokkum eru sterkari. Higartil sær ikki mættari út enn, at tað eru Dagblaðið og Dimmalætting, sum stinga út kósina.

Verður hetta kósina, so má javnaðarflokkurin fara víðari við tí samráðingari-initiativi, sum hann enn eigur, og tað er at fara til tjóðveldisflokkin. Hóast flokkurin er illa særður eftir tvey vánalig val, so kundi hent, at hann vann part av styrki síni aftur við at gloynt gamalt aggt til javnaðarflokkin og innleiddi eitt samarbeiði saman við sjálvstýrisflokkinum. Tað skal heldur ikki vera nokur loyna, at tað eru mong javnaðarfólk, sum fegin siggja eina samgongu millum hesar triggjar flokkar. Men tá verður ein høvudsreytt javnaðarflokksins, at tjóðveldismenn visa álit og vilja til at samarbeiða.